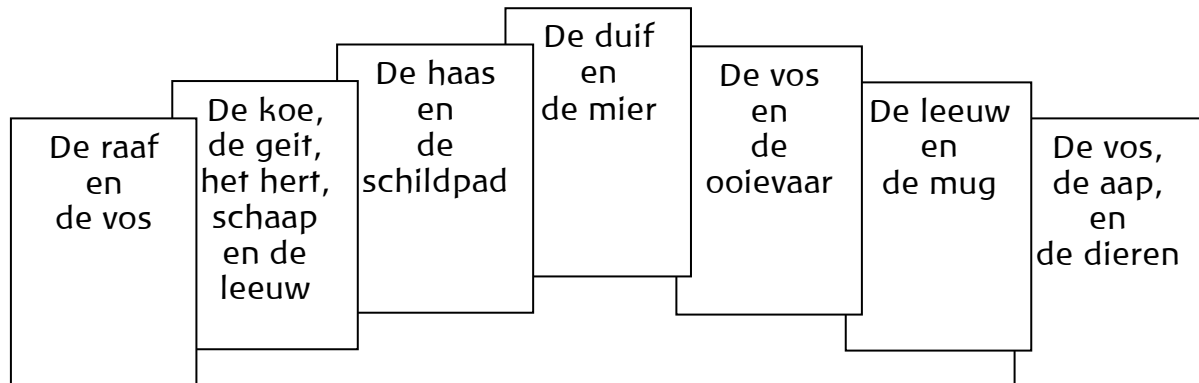

Zevenluik van fabels

Toneelstuk klas 2a Meander vrijeschool voor basisonderwijs Nijmegen 26 juni 2025

- 1) Verteller 1: **Laia**
- 2) Vos 1: **Noa**
- 3) Raaf: **Midas**

- 4) Verteller 2: **Nina**
- 5) Vaars: **Geza**
- 6) Geit: **Jet**
- 7) Hert: **Rose**
- 8) Schaap: **Ezra**
- 9) Leeuw 1: **Olle**

- 10) Verteller 3: **Iris**
- 11) Haas: **Teo**
- 12) Schildpad 1: **Ami**

- 13) Verteller 4: **Tijn**
- 14) Duif: **Janka**
- 15) Mier: **Louisa**
- 16) Jager: **Saar**

- 17) Verteller 5: **Iyen**
- 18) Vos 2: **Amalia**
- 19) Ooievaar: **Jip**

- 20) Verteller 6: **Sacha**
- 21) Leeuw 2: **Guus**
- 22) Mug: **Ruben**

- 23) Verteller 7: **Phebe**
- 5) Vaars: **Geza**
- 24) Haan: **Hronn**
- 25) Schildpad 2: **Medea**
- 26) Muis: **Sam**
- 27) Olifant: **Elin**
- 28) Spin: **Linnaea**
- 29) Aap: **Boaz**
- 30) Vos 3: **Stans**

Muziek (Le Carnaval des Animaux; Introduction). De kinderen komen in een parade, via de achterdeur, het lokaal in naar het toneel. Dansen in tweetallen op de muziek. Op het toneel staat een standaard met een dik boek De fabels van La Fontaine. De muziek sterft langzaam weg en de spelers staan links en rechts van het boek. Verteller Laia opent langzaam het boek en zegt:

Verteller Laia: In dit grote boek zitten heel wat dieren,
zoals vossen, leeuwen, schildpadden en mieren.
Het ene dier wil iets van de ander,
soms lukt dat heel schrandere.
Het andere dier doet dan nóg meer zijn best,
wie gaat winnen of verliezen is het enige dat rest.
Tja..., al die dieren zijn precies als mensen...,
en zij hebben dan ook mensenwensen,
een boek vol dieren met mensenwensen en
mensenstreken,
zo zien wij als mensen iets beter onze gebreken.

Alle kinderen: Vos, mier, aap, leeuw, schildpad of haas...
Wie is hier nu echt de baas?
Kijk naar de fabel en geniet.
Misschien dat jij de kern doorziet...
(Zij zijn net als wij)

Vos, mier, aap, leeuw, schildpad of haas...
Wie is hier nu echt de baas?
Kijk naar de fabel en geniet.
Misschien dat jij de kern doorziet...

Het lied klinkt daarna neuriënd opnieuw terwijl de kinderen het toneel aflopen door de achterdeur, alleen verteller Laia blijft achter bij het boek.

Verteller Laia wijst naar het eerste affiche op het grote bord en zegt;

De raaf en de vos

- Verteller Laia: De edele heer Raaf zat in een statige iep,
met in zijn snavel een heerlijk blokje kaas.
De gewiekste vos, die over de bospaden liep,
rook dit en dacht: die raaf kan ik wel de baas...
- Vos Noa: Zeg weledele heer Raaf, met uw mooie zwarte veren,
er zijn maar weinig dieren met zulke deftige kleren!
- Raaf Midas: Mmmm...
- Vos Noa: En zie dan toch uw hoofd met die zwarte kuif,
veel mooier dan de mooiste duif.
- Raaf Midas: Mmmm...
- Vos Noa: U moet toch wel de aller wijste der dieren zijn,
uw kennis maakt u groots, ook al oogt u klein.
- Raaf Midas: Mmmm...
- Vos Noa: En als ook uw stem zo mooi is als al uw veren,
dan kan het niet anders dat iedereen u wel moet eren.
Toe, laat je gezang eens horen.
Dat is vast een weldaad voor mijn oren.
- Verteller Laia: De raaf, geleid en ontroerd door zoveel eer,
wipte van tak tot tak en boog zich wat naar voren,
en keek toen trots op de vos neer.
Hij wilde hem zijn stem wel laten horen,
dus opende hij zijn snavel héél wijd...
- Vos Noa: Ach jee, heer Raaf, wat jammer nou,
nu bent u uw stukje kaas... helaas... kwijt!
- Raaf Midas: Wat flauw zeg, heer Vos!
Ook al bent u een slimme gast,
denk maar niet dat u mij ooit nog zo verrast!
- Vos Noa: Zeg Raaf, vlieg maar heel gauw weg want
anders eet ik ook jou op en heb je nog meer pech !

De beide klasdeuren gaan open terwijl de kinderen zingen:

*Alle kinderen: Vos, mier, aap, leeuw, schildpad of haas...
Wie is hier nu echt de baas?
Kijk naar de fabel en geniet.
Misschien dat jij de kern doorziet...
(Zij zijn net als wij)*

*Vos, mier, aap, leeuw, schildpad of haas...
Wie is hier nu echt de baas?
Kijk naar de fabel en geniet.
Misschien dat jij de kern doorziet...*

De verteller en de twee dieren lopen ondertussen het toneel af via de achterdeur.

Op het toneel verschijnt verteller Nina, zij slaat langzaam een bladzijde van het dikke boek om en wijst naar het tweede affiche op het grote bord en zegt;

De vaars, het schaap, de geit en de leeuw

- Verteller Nina: Een jonge koe (ook wel vaars genaamd), een schaap en een geit, hebben al sinds lange tijd, een afspraak over de jacht met de koning der dieren. Zo'n afspraak kwam hen wel van pas, omdat de leeuw toch al heer en meester was.
- Leeuw Olle: Zeg vaars, schaap en geit, ruiken jullie ook wat ik ruik?
- Geit Jet: Jaaa...!
Hee ! Kijk daar...!
Een hert dat verstrikt is geraakt in een struik.
- Hert Rose: O-o-o-o-o, geit, ik zit hier al de hele dag in het nauw. Ik wil eruit! Snel voor die leeuw me ziet, help mij gauw!
- Schaap Ezra: Ach hertje, de leeuw heeft je allang in de smiezen. Je kunt alleen nog maar verliezen.
- Hert Rose: Hoezo, schaap, help mij toch om los te geraken, dan kan ik mij snel voor de leeuw uit de voeten maken.
- Vaars Geza: Doe-oe geen moeite hulp te roepen, hertje klein, voor een helpende hand hoeft je bij ons niet te zijn.
- Hert Rose: Ach toe... jonge koe...
- Leeuw Olle: Zo, zo, kijk aan... jij arm klein dier...
- Leeuw Olle: Ik draai mij om en eens even kijken...
wij zijn met vier.
We zijn dus met velen,
we zullen dat hert moeten verdelen.
- Verteller Nina: De leeuw verscheurde het hert in vier gelijke stukken, maar toen de anderen naar het etensmaal wilden bukken, brulde de leeuw...

Leeuw Olle: Ho, ho, niet zo snel!
Wat denken jullie wel!
Het eerste deel is voor uw koning!
Dus voor mij, uw vorst.
De vorst krijgt het mooiste deel,
daarom neem ik de borst.

Jet, Ezra, Geza: Ach, natuurlijk..., dát stuk is voor u,
maar mogen wij dan nu...?

Leeuw Olle: Natuurlijk niet! Het tweede deel behoort de sterkste toe.

Jet, Ezra, Geza: Maar...

Leeuw Olle 1: En het derde deel is voor de dapperste van ons.

Jet, Ezra, Geze: Nou moe...

Leeuw Olle: En ook het vierde deel kan maar voor één van ons zijn,
want dat hertje is voor ons vieren toch te klein!

Het hertje komt even met het hoofd overeind:

Hert Rose : Zeg leeuw, nu ga je echt te ver!

Vaars Geza: Ja, alles voor jezelf houden, dat is niet fair!

Schaap Ezra: Wij willen ook wat eten!

Geit Jet: Je kunt ons toch niet zomaar vergeten?!

Leeuw Olle: Wie zijn poot uitsteekt naar het vierde deel, zal wat
meemaken!
Voor je het weet, zal ik je grijpen en verdwijn je tussen
mijn kaken!

Verteller Nina: De vaars, het schaap en de geit hadden de leeuw heel
goed begrepen,
zij zijn er toen maar snel tussenuit geknepen.
En..., vanaf dat moment wilden zij nooit meer vlees
eten,
de vaars, het schaap en de geit zijn nu vegetariërs,
zoals jullie waarschijnlijk al lang weten.

De beide klasdeuren gaan open terwijl de kinderen zingen:

*Alle kinderen: Vos, mier, aap, leeuw, schildpad of haas...
Wie is hier nu echt de baas?
Kijk naar de fabel en geniet.
Misschien dat jij de kern doorziet...
(Zij zijn net als wij)*

*Vos, mier, aap, leeuw, schildpad of haas...
Wie is hier nu echt de baas?
Kijk naar de fabel en geniet.
Misschien dat jij de kern doorziet...*

De verteller en de vijf dieren lopen ondertussen het toneel af via de achterdeur.

Op het toneel verschijnt verteller Iris, zij slaat langzaam een bladzijde van het dikke boek om en wijst naar het derde affiche op het grote bord en zegt;

De haas en de schildpad

- Verteller Iris: In de heuvels, op een slingerend paadje aldaar, ontmoetten de haas en de schildpad elkaar.
- Schildpad Ami: Zeg haas, zullen wij eens samen wedden?
- Haas Teo: Wat wil je wedden dan?
- Schildpad Ami: Dat ik als eerste bij dat paaltje op die heuvelrug ben!
- Haas Teo: Haha! Jij... het eerste? Waar zit je verstand!
Ik ben toch de snelste van het hele gebied!
Zie hier al mijn medailles!
Met een paar sprongen ben ik bij dat paaltje.
Een scheidsrechter is overbodig,
want ik heb maar vier passen nodig.
Ik ben sneller dan de honden als zij op mij jagen!
- Schildpad Ami: Laten we het gewoon proberen, haas.
- Haas Teo: Nou als jij dat zo graag wil...
maar zorg dan maar snel voor extra krachtvoer.
Hier een krop sla!
- Schildpad Ami: Niet nodig.
Ook zonder ben ik veel vlugger dan jij, haas.
- Haas Teo: Oké, klaar voor de start?
- Schildpad Ami: Af!
- Haas Teo: Oh, die schildpad is zo sloom...
Ik kan hier wel even gaan liggen.
- Verteller Iris: Rustig lag de haas in het gras
terwijl de schildpad langzaam op weg was.
Soms kneep de haas een oogje dicht,
dan zat hij weer rechtop met z'n oren naar de wind gericht.

Haas Teo: Laat mij maar rustig wat eten en niet overhaasten. Het duurt toch nog zo lang voor die schildpad bij dat paaltje is.
Trouwens, deze voorsprong kan de schildpad best wel gebruiken en ik wil niet al te gemakkelijk de winnaar zijn...

Verteller Iris: Ondertussen was de schildpad al aardig ver, en de haas huppelde nog steeds rond her en der. Hier, strooide hij nog wat grapjes rond en daar, deed de haas of de schildpad niet bestond.

Haas Teo: He...? Wat zie ik nu?
De schildpad is al bijna bij het paaltje...
Tijd om actie te ondernemen!

Verteller Iris: De haas bekeek de afstand tussen schildpad en paaltje met zijn kennersoog, en schoot toen snel vooruit, als een vuurpijl uit een boog.

Haas Teo: Verdikkie, ik ben te laat! Hoe kan dat nou?

Schildpad Ami: Ja haas, wie is er nou sneller van ons twee?!

Haas Teo: Uh..., toch jij schildpad...

Schildpad Ami: Dit is wel een medaille waard, vind je niet haas?

Haas Teo: Oké, oké, hier... deze heb ik in Afrika gewonnen.

Schildpad Ami: Dank je, haas!
Zeg haas, ik ben niet alleen de snelste, maar ik droeg ook nog eens mijn huis op mijn rug!

Haas Teo: Oh ja, dat is waar! Knap! Weet je wat, schildpad? Jij mag ze allemaal hebben! Ik trakteer!

Verteller Iris: En zo loopt de schildpad nog altijd met een borst vol medailles rond, en de haas had vanaf dat moment niet meer zo'n heel grote mond.

De beide klasdeuren gaan open terwijl de kinderen zingen:

*Alle kinderen: Vos, mier, aap, leeuw, schildpad of haas...
Wie is hier nu echt de baas?
Kijk naar de fabel en geniet.
Misschien dat jij de kern doorziet...
(Zij zijn net als wij)*

*Vos, mier, aap, leeuw, schildpad of haas...
Wie is hier nu echt de baas?
Kijk naar de fabel en geniet.
Misschien dat jij de kern doorziet...*

De verteller en de twee dieren lopen ondertussen het toneel af via de achterdeur.

Op het toneel verschijnt verteller Tijn en hij slaat langzaam de bladzijde van het boek om en wijst naar het vierde affiche op het grote bord en zegt;

De duif en de mier

Duif Janka: Roekoe... kiekeboe...
Daar ben ik dan...

Verteller Tijn: Een duif zat bij de oever van een bruisende rivier.
Zij dronk van het water, maar hoorde plots een dier.

Mier Louisa: Hier... hier...
ik ben het... de mier!

Verteller Tijn: De mier spartelde wild in het water en dreef mee met
de vliet,
Het diertje was ter dood veroordeeld, want zwemmen
kon het niet.

Mier Louisa: Help!

Duif Janka: Wat hoor ik nou?

Mier Louisa: HELP!!

Duif Janka: Hoor ik dat nou goed?

Mier Louisa: HELLUP!!!

Duif Janka: Alweer dat rare geluid.
Waar komt dat toch vandaan?
Het lijkt wel of er iemand om hulp roept.

Mier Louisa: Help!!!
Red mij toch, anders verdrink ik!!

Duif Janka: Oh Mier, ik wist niet dat jij het was.
Ik zoek gauw iets waarmee ik je uit het water kan
vissen.

Verteller Tijn: De duif reikte de mier snel een grashalm aan,
waarop het de mier lukte om aan wal te gaan.
Daar zag de mier een jager met een pijl en boog,
die net op het duifje richtte voordat het verder vloog.

Jager Saar: Ssst..., let op jongens,
even goed richten en dat duiffie is voor mij.
Dat zal vanavond zeker smaken,
een heerlijke duiffies-pastei!

Mier Louisa: Dat dacht je!
Hier... hier..., ik ben de mier!
Jij let niet goed op,
ik kruip in je sok!

Verteller Tijn: De mier kroop heel voorzichtig om de jager heen.
De jager had het helemaal niet door.
Stilletjes kroop de mier via de jager zijn teen naar de
jager zijn been.
En ja nu zat de mier er helemaal recht voor.

Jager Saar: Zo mooi duiffie, jij bent mijn heerlijke buit!

Verteller Tijn: Maar toen de jager wilde schieten, beet de mier hem
hard in zijn kuit.

Jager Saar: AAAUUU!!!

Mier Louisa: Zo'n mooi duifje vang je zomaar niet!
Toch, Duifje?

Duif Janka: Nee, nee, mij vang je zomaar niet!

Mier en Duif: Hier... hier... hier...
Wij zijn de Duif en de Mier.
Bij wat je ook doet pas altijd goed op,
anders wordt wat je doet een flop!

Verteller Tijn: Er werd een groot feest gevierd in het bos,
maar de jager kwam weer bij zinnen en schoot er op
los.
Alle dieren renden overal en nergens heen
Nu waren de mier en de duif weer helemaal alleen.

De beide klasdeuren gaan open terwijl de kinderen zingen:

*Alle kinderen: Vos, mier, aap, leeuw, schildpad of haas...
Wie is hier nu echt de baas?*

*Kijk naar de fabel en geniet.
Misschien dat jij de kern doorziet...
(Zij zijn net als wij)*

*Vos, mier, aap, leeuw, schildpad of haas...
Wie is hier nu echt de baas?
Kijk naar de fabel en geniet.
Misschien dat jij de kern doorziet...*

De verteller en de twee dieren en de jager lopen ondertussen het toneel af via de achterdeur.

Op het toneel verschijnt verteller Iyen en hij slaat langzaam de bladzijde van het boek om en wijst naar het vijfde affiche op het grote bord en zegt;

De vos en de ooievaar

Verteller Iyen: Toen de vos weer eens trek had,
trof hij heel toevallig de ooievaar op zijn pad.

Vos Amalia: Kijk daar, vrouwe Ooievaar,
al aan de oever van de sloot,
staat zo roerloos en zo stil.

Zeg, vrouwe Ooievaar,
Komt u bij mij eten? Dan maak ik wat lekkers klaar!

Ooievaar Jip: Oh, maar natuurlijk. Ik voel me zeer vereerd.
Dan doe ik eerst even mijn mooiste kleren aan. Ik ben
zo terug.

Verteller Iyen: De vos maakte een soep met vis,
de lekkerste die er is.
Verrukkelijke geuren
kwamen uit ramen en deuren.
En zie daar...,
daar komt vrouwe Ooievaar,
met haar hoge rode benen,
loopt zij deftig op haar tenen.

Ooievaar Jip: Goedemiddag waarde Vos,
uw eten geurt door het hele bos!

Vos Amalia: Wat fijn dat u bij mij aan tafel zit.
Ik heb een vissoep voor u gemaakt.

Ooievaar Jip: Mmm, wat heerlijk.
Hoe weet u dat dat mijn lievelingseten is?

Vos Amalia: Dat vermoede ik zo.
Vindt u het goed als ik ook een klein beetje mee eet?

Ooievaar Jip: Maar natuurlijk!

Verteller Iyen: De vos bracht de soep op gladde, platte borden.
Hij slurpte gulzig, zijn tafeldame zat kwaad te worden.

Ze kreeg niets in haar lange bek, al klepperde ze vlijtig.
De stukjes vis waren te glibberig, heel erg spijtig!
Wat moest ze nou beginnen?
Zo kreeg zij helemaal niets binnen.

Vos Amalia: Ach, ik zie dat u mijn eten niet lust?!
Geef mij uw bord dan maar gerust.

Verteller Iyen: De vos smikkelt en smult van al het eten.

De ooievaar zal dit niet zo gauw vergeten.
Maar zij laat zich niet kennen en zegt heel beleefd:

Ooievaar Jip: Waarde Vos, ik dank u zeer,
uw soep smaakte echt naar meer.
Het was een feest om bij u aan tafel te zitten.
Maar weet u wat?
Ik zou het heel fijn vinden als u de volgende keer bij mij
komt eten. Dan maak ik uw lievelingskostje klaar!

Verteller Iyen: Vrouwe Ooievaar weet wel waar vossen van houden,
dus gaat zij het lekkerste eten voor hem brouwen.
Heerlijke geuren stijgen op uit het riet.
Dat lijkt wel gebraden kip, is het niet?!

Vos Amalia: Ja, dat ruikt zeker naar een kippetje!
Heerlijk!
Vrouwe Ooievaar, ben ik wel op tijd, want het ruikt al zo
heerlijk hier.

Ooievaar Jip: Zeker, zeker, bent u op tijd, het eten is al opgediend.
Ik zou zeggen: Laat het u smaken, mijn beste vriend.

Verteller Iyen: Maar alle lekkere brokken die de vos deden
watertanden,
serveerde ze in flessen, hoog en smal, met gladde
randen.
En wat de vos ook probeerde met zijn bek,
de fles maakte hem helemaal gek.
Geen hap kreeg vos door zijn keel,
maar vrouwe Ooievaar at heel veel.
Met haar snavel kon zij gemakkelijk in de flessenhals.
Oh, wat vond de vos dit vals!
Hongerig en pruilend ging hij henen

met de staart al tussen zijn benen.

De beide klasdeuren gaan open terwijl de kinderen zingen:

*Alle kinderen: Vos, mier, aap, leeuw, schildpad of haas...
Wie is hier nu echt de baas?
Kijk naar de fabel en geniet.
Misschien dat jij de kern doorziet...
(Zij zijn net als wij)*

*Vos, mier, aap, leeuw, schildpad of haas...
Wie is hier nu echt de baas?
Kijk naar de fabel en geniet.
Misschien dat jij de kern doorziet...*

De verteller en de twee dieren lopen ondertussen het toneel af via de achterdeur.

Op het toneel verschijnt verteller Sacha en hij slaat langzaam de bladzijde van het boek om en wijst naar het zesde affiche op het grote bord en zegt;

De leeuw en de mug

Verteller Sacha: Een slapende leeuw lag in het veld,
hij was werkelijk helemaal uitgeteld.
Hij zwaaide zijn staart in het rond
en sloeg met zijn poot af en toe op de grond.
Het leek wel of hij lag te dromen?
Toch bleek dat zwaaien en slaan door iets anders te komen.

Mug Ruben: Zzzzzzzzzzzzz...

Leeuw Guus: Grrr! Ga weg vlug,
jij, vervelende mug!
Kruip terug in de modderpoel waarin je bent geboren!
Ik kan je hels gezoem niet langer horen!
Ggrrrr!

Mug Ruben: Phoe! Je maakt mij echt niet bang met je ggrrrr...
Ook al ben je veel sterker dan ik, ik kan jou voor mij laten dansen.

Leeuw Guus: Ja, ja, het is al goed...
Scheer je nu weg, jij nietig ding!

Mug Ruben: Zeg leeuw, nu is het genoeg!

Verteller Sacha: En de mug vloog eerst omhoog en nam daarna een duik,
deze aanvalsvlucht eindigde recht in zijn buik.
De mug prikte de leeuw op zijn zachtste plek,
de jeuk maakte de leeuw helemaal gek.

Mug Ruben: Hahahaha...
Vind je me nu nog zo'n nietig klein diertje?

Leeuw Guus: Ik eet je op, vervelend kreng!

Mug Ruben: Ik dacht het niet.

Verteller Sacha: En op het moment dat de leeuw met wijd open bek
naar de mug sprong,
stak de mug venijnig in zijn tong.
Gek werd de leeuw van de jeuk, maar de mug vloog in
volle vaart,
en kwam uiteindelijk terecht onder zijn staart.

Leeuw Guus: Ik weet best dat jij onder mijn staart zit!
En ik zal je krijgen ook!

Verteller Sacha: Dol van razernij,
hapte de leeuw toen in zijn eigen dij.
De leeuw begon zich te verscheuren!
Hoe heeft hij dit ooit kunnen laten gebeuren?!
Brullend draaide hij in het rond,
en na een tijdje viel hij op de grond...
dood!

Mug Ruben: Kijk nou!
Ik, kleinste der kleinsten, maar allerdapperste der
helden, ik heb de koning der dieren overwonnen!

Verteller Sacha: De mug vloog triomfantelijk naar de andere dieren
en wilde met hen haar overwinning vieren.]

Helaas voor haar
was daarbuiten een spinnenweb gesponnen,
en voor het feest nog was begonnen,
vloog de mug er niets vermoedend in
en werd meteen gegrepen door een spin.

Ze zat vast in de plakkerige draden,
het was gedaan met al haar heldendaden.

De beide klasdeuren gaan open terwijl de kinderen zingen:

*Alle kinderen: Vos, mier, aap, leeuw, schildpad of haas...
Wie is hier nu echt de baas?
Kijk naar de fabel en geniet.
Misschien dat jij de kern doorziet...
(Zij zijn net als wij)*

*Vos, mier, aap, leeuw, schildpad of haas...
Wie is hier nu echt de baas?*

*Kijk naar de fabel en geniet.
Misschien dat jij de kern doorziet...*

De verteller en de twee dieren lopen ondertussen het toneel af via de achterdeur.

Op het toneel verschijnt verteller Phebe en zij slaat langzaam de bladzijde van het boek om en wijst naar het zevende affiche op het grote bord en zegt;

De vos, de aap en de dieren

Verteller Phebe: Koning leeuw was overleden en het hele dierenrijk was in rouw.

Er moest een andere koning gekozen worden, maar dat lukte niet zo gauw.

Het paleis pulde uit met op macht beluste gasten, maar koning worden mocht alleen het dier dat de kroon paste .

Vaars Geza: Geef die kroon maar hier! Ik pas hem vast wel op mijn kop.

Haan Hronn: Die kroon is toch veel te klein voor jou!

Vaars Geza: Welnee, dat gaat echt wel lukken.

Haan Hronn: Nee hoor! Laat mij het eens proberen...

Schildpad Medea:

Voor jou is de kroon toch veel te groot.
Bij mij past hij vast wel.

Muis Sam: Hij staat jou helemaal niet! Trouwens, wie zet er nou een kroon op zijn huis!
Laat mij maar eens proberen, laat mij maar eens proberen... alsjeblieft...?

Olifant Elin: Veel en veel te groot!
Kom maar eens hier met die goudglimmende kroon.
Die past alleen maar bij een groots en statig dier... en ziehier!
Oh nee... Wat een klein rot ding!

Spin Linnaea: Geef mij hem maar. Ik kan hem met mijn poten goed in de hoogte houden. Zie je wel!

Aap Boaz: Waarom geven jullie het niet gewoon op, deze kroon past op geen enkele kop...

Alle anderen: (door elkaar roepend) Jawel, jawel, hij past mij wel. Hier met die kroon! Ik wil hem! Nee, ik!

Aap Boaz: Ik zal jullie laten zien dat deze kroon eigenlijk het beste bij mij past. Kijk maar!

De aap zet de kroon op z'n kop en die valt er overheen, hij trekt er hele rare grappige gezichten bij. Hij doet daarna de kroon als hoepel om en danst een wilde apendans. Alle dieren lachen zich krom.

Alle anderen: De aap wordt koning!
Wie kan het beter doen dan hij?
Leve de koning!

Verteller Phebe: De vos was door deze keuze zeer teleurgesteld, want hij wilde de kroon, of had ik dat nog niet verteld...?
Vos vond eigenlijk dat hij de koning zou moeten zijn, dus bedacht hij een plan doorspekt met venijn.

Vos Stans: Hooggeëerde majesteit, misschien wilt u mij volgen?
Ik weet heel goed waar uw schatten zijn verborgen.
Als vorst bezit u namelijk de schatkist
boordevol vol met goud als plottwist!

Aap Boaz: Echt waar, vos? Dat wil ik zien!

De vos en de aap komen bij de schatkist aan. De andere dieren volgen hen op een afstandje.

Vos Stans: Ziet u wel, sire, al dit goud is voor de koning der dieren.

Aap Boaz: Maar vos, dat is geweldig! Fantastisch! Te gek! Al die bling-bling voor mij? Joehoe!

De aap pakt al het goud en laat het door zijn handen gaan. Hij stapt zelfs in de kist om een bad te nemen in het goud.

Vos Stans: Tja dieren, zie hier... Is dit uw koning?
Die aap is toch geen koning van de dieren!
Een koning die rondzwemt in zijn goud, om te gieren...!

Alle anderen: (door elkaar roepend)
Oh jaaa, hij wil alleen maar geld en goud! Hij wil alleen maar macht en over ons regeren.

Weg met die aap! Ja, weg ermee.

De vos pakt de kroon van de aap, doet de schatkist dicht en gaat op de kist zitten met de kroon op zijn kop.

Vos Stans: Zo u ziet, een kroon is niet voor iedereen!

De vos, de aap en daarna alle dieren lopen joelend het boek in en Phebe sluit het boek.

Verteller Phebe: Het boek hebben wij nu weer dicht gedaan.
Wij hopen dat jullie alles goed hebben verstaan.
Want begrijp ons goed:
Al die dieren zijn precies als mensen,
en hebben dan ook mensenwensen,
Dit boek en deze fabels zaten vol dieren met
mensenstreken,
wij hebben die eens goed aangekeken...
Jullie ook?

De beide klasdeuren gaan open terwijl de kinderen zingen:

Alle kinderen: Vos, mier, aap, leeuw, schildpad of haas...
Wie is hier nu echt de baas?
Kijk naar de fabel en geniet.
Misschien dat jij de kern doorziet...
(Zij zijn net als wij)

Vos, mier, aap, leeuw, schildpad of haas...
Wie is hier nu echt de baas?
Wij doen dit boek voorlopig dicht
Want vele mensenstreken zijn belicht

Muziek (Le Carnaval des Animaux; Final). Alle kinderen verschijnen op het toneel en dansen in tweetallen. Als de muziek stopt zijn zij één groep op het toneel en buigen.